

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Liliana Catan

Judecători

Vladimir Timofti și Petru Moraru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Jmurco Denis, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui:

Catana Denis Gheorghii, născută la 20 martie 1989, originar și locuitor al mun. Bălți, str. Sportivă 23, ap. 98,

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 02.01.2012– 13.11.2013;
- instanța de apel: 24.12.2013- 12.11.2014;
- instanța de recurs: 19.02.2015- 07.04.2015;
29.05.2015- 24.06.2015.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 13noiembrie 2013, Catana Denis Gheorghii a fost condamnat în baza:

- art. 264/1 alin. (1) Cod penal la amendă de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe termen de 4 (patru) ani;

- art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul total, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă – 4 (patru) ani închisoare și amendă de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe termen de 4 (patru) ani.

Conform art. 90 Cod penal i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe termen de probă de 4 (patru)ani.

În baza art. 87 alin. (2) Cod penal a fost dispusă executarea pedepselor de sine stătător.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Fanari Dorin Valeriu, în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 5 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare, pe un termen de probă de 4 ani.

A fost încasat de la Fanari Dorin în beneficiul părții vătămate, Jmurco Denis, prejudiciul material în sumă de 7.250 lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Catana D. la 15 noiembrie 2011, în jurul orei 06.45, fiind în stare de ebrietate alcoolică și fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și urmările lor, deplasându-se la volanul automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î K AO 635, pe str. Bulgară, mun. Bălți, a fost stopat de către colaboratorii de poliție ai CPM Bălți. Fiind supus testării alcoolscopice prin metoda alcotest „Drager”, în rezultatul căruia a fost stabilit că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Catan D. a constituit 0,45 mg/l. Ulterior și fiind escortat de către colaboratorii de poliție la Serviciul narcologic al Spitalului municipal Bălți, conform raportului de expertiză medico-legală nr.241/1851 din 28.11.2011, în sângele lui Catana D. s-a depistat alcool etilic echivalent a 1,16 g/l, cantitate care conform alin. (3) art. 134/12 Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Tot el, la 26 iunie 2012, în jurul orei 12.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în locuința lui Jmurco Denis, situată în mun. Bălți str. Sportivă 23 ap.99, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, profitând de faptul că nu a fost observat de nimeni, pe ascuns a sustras o geantă cu inscripția „Sport” în valoare de 150 lei, în care se afla suma de 400 lei, bunuri ce aparțineau lui Jmurco Denis, astfel cauzându-i părți vătămate prejudiciu material considerabil în valoare de 550 lei, după ce cu cele sustrase a părăsit locul săvârșirii infracțiunii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni au fost calificate în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, precum și în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Prin aceeași sentință, s-a stabilit că, Fanari D., la 26 iunie 2012, în jurul orei 12.00, aflându-se în locuința lui Jmurco Denis, situată în mun. Bălți str. Sportivă, 23 ap.99, unde în comun au consumat băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică acționând cu intenție criminală unică îndreptată pentru sustragerea bunurilor altei persoane, l-a atacat pe Jmurco D., aplicând acțiuni de violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, manifestate prin cauzarea multiplelor lovituri, în diferite regiuni ale corpului, cu mâinile și

picioarele, precum și cu o mașină manuală de conservat, provocându-i ca consecință vătămări corporale ușoare cu dereglare de scurtă durată a sănătății, după ce, folosindu-se de faptul, că a înfrînt posibilitatea ultimului de a opune careva rezistență, în mod deschis i-a sustras un lăntișor de aur, cu greutatea de 7 gr., în valoare de 6.250 lei, un telefon mobil de model „Nokia 2610 C” în valoare de 1.000 lei, iar în total bunuri materiale în sumă de 7.250 lei, astfel cauzându-i părții vătămate, daună în proporții considerabile.

Acțiunile lui Fanari D., au fost calificate de către instanța de judecată în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrșit cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Catana D. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare;

- art. 264/1 alin. (1) Cod penal la 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5(cinci) ani.

Conform art. 84,87 Cod penal a-i fi stabilită inculpatului Catana D. pedeapsă definitivă – 6 (șase) ani 4 (patru) luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, a solicitat și condamnarea inculpatului Fanari D. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, inculpatul Catana D. a participat la comiterea infracțiunii imputate împreună cu Fanari D., sustrăgînd gentuța de la partea vătămată, cunoscînd că acolo sunt bani și conștientizînd că sustrag bunurile în prezența altor persoane, astfel săvîrșind sustragere deschisă a bunurilor. Totodată, instanța de judecată a constatat faptul aplicării loviturilor de către Fanari D. cu un obiect folosit în calitate de armă. Prin urmare, instanța de judecată incorect a recalificat acțiunile inculpatului Fanari D. de la art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la cele prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, care nu prevede semnul calificativ „aplicarea obiectelor în calitate de armă”. De asemenea, în ședința de judecată partea vătămată a declarat că a fost lovit inițial de inculpatul, Fanari D., iar Catana D. se afla în fața lui și a văzut aplicarea loviturilor. Reieșind din multitudinea de lovituri aplicate, rezultă că a fost maltratată

de către ambii. Iar declarațiile inculpatului Catana D. urmează a fi apreciate critic și fiind făcute cu scopul de a se eschiva de răspundere penală.

3.1 De către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii A. a fost depus apel suplimentar, prin care a menținut cerințele și motivele apelului inițial, suplimentar solicitând în privința inculpatului, Catana D., în baza art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, să-i fie stabilită și pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, omisiune strecurată în apelul declarat inițial de către procurorul Procuraturii mun. Bălți.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 noiembrie 2014, au fost admise apelul inițial și cel declarat suplimentar de către procurori fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Catana D. a fost condamnat în baza:

- art. 264/1 alin. (1) Cod penal la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani;

- art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1), 87 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 (șase) ani 3 (trei) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

De asemenea, a fost condamnat și Fanari D. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 6 (șase) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Dispozițiile sentinței referitoare la latura civilă și corpurile delictive au fost menținute.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, prima instanță a judecat unilateral și superficial cauza privind condamnarea inculpatului Catana D. în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal și respectiv condamnarea inculpatului Fanari D. în baza art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, în lipsa unei cercetări obiective a probelor acuzării, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, iar ca rezultat constatarea greșită a aspectelor de drept, ce au dus la o încadrare greșită a acțiunilor inculpaților. La emiterea sentinței, instanța trebuia să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute de art. 385 Cod de procedură penală.

Prima instanță, la adoptarea sentinței a ignorat respectarea prevederilor procesual penale constatându-se, că soluția adoptată de către prima instanță privind reîncadrarea acțiunilor criminale a inculpaților este nemotivată prin prisma probelor administrate în cauză.

Instanța de apel a conchis că hotărîrea primei instanțe privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului, Catana D. de la art.188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, la art.186 alin.(2)lit. d) Cod penal și a inculpatului, Fanari D. de la art.188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal la art.187 alin. (2) lit. e),f) Cod penal nu este motivată, deoarece cercetînd suplimentar și multilateral probele administrate în cauză, acestea dovedesc cu certitudine săvîrșirea de către ambii inculpați a infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal - tîlhăria, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțită de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, de două persoane, cu aplicarea altui obiect în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile. În confirmarea acestei concluzii, instanța de apel a reținut în calitate de probe:procesul-verbal de cercetare la fața locului și fototabelul din 26.06.2012 (f.d. 8-9 vol. 1); procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.1463 din 26.06.2012 prin care s-a constatat că Fanari D., era în stare de ebrietate alcoolică (f. d. 13-14 vol. 1); procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.1462 din 26.06.2012 prin care s-a constatat că Catana D., era în stare de ebrietate alcoolică (f.d. 15-16 vol. 1); procesul-verbal de examinare corporală și fototabelul din 27.06.2012 (f. d. 22-25 vol. 1); raport de expertiză medico-legală nr.522 din 27.06.2012 (f.d.30-31 vol. 1); procesul-verbal și ordonanța de ridicare din 27.06.2012 (f.d. 47-48 vol. 1); procesul-verbal de examinare a obiectului și fototabelul din 27.06.2012 (f.d.49-50 vol. 1); procesul-verbal și ordonanța de ridicare din 29.06.2012 (f.d. 53-54 vol. 1); procesul-verbal de examinare a obiectului și fototabelul din 11.07.2012 (f.d. 58-61 vol. 1); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 11.07.2012 (f. d. 62 vol. 1); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 09.07.2012 (f. d. 63-64 vol. 1); procesul-verbal de examinare a obiectului și fototabelul din 10.07.2012 (f. d. 65-66 vol. 1); procesul-verbal de interogare a părții vătămate, Jmurco D. din 04.07.2013 (f.d. 155-159 vol. 2), procesul-verbal de interogare a martorului, Jmurco R., din 04.07.2013 (f. d. 160-161 vol. 2); procesul-verbal de interogare a martorului, Orlei V., din 08.07.2013 (f. d. 162-163 vol. 2).

Avînd în vedere ansamblul de probe enunțat, instanța de apel a constatat că Fanari D. și Catana D. au săvîrșit acte de tîlhărie exprimate în următoarele: la data de 26 iunie 2012 în jurul orei 12.00, aflîndu-se în locuința lui Jmurco Denis, amplasată în mun. Bălți, str. Sportivă 23,ap.99, unde în comun au consumat băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționînd cu intenție criminală unică, îndreptată pentru sustragerea bunurilor altei persoane, l-au atacat pe Jmurco D., aplicînd acțiuni de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, manifestate prin cauzarea multiplelor lovituri (nu mai puțin de 43) pe diferite

regiuni ale corpului, cu mâinile și picioarele, precum și de către Fanari D., cu o mașină manuală de conservat, aplicată de el în calitate de armă, provocându-i ca consecință vătămări corporale ușoare cu o dereglare de scurtă durată a sănătății (de la 6 la 21 zile). Ulterior, folosindu-se de faptul, că au înfrînt posibilitatea ultimului de a opune careva rezistență, în mod deschis i-au sustras o geantă bărbătească de culoare neagră cu inscripția „Sport” în valoare de 150 lei, în care se aflau bani în sumă de 400 lei, un lănțșor din aur, cu greutatea de 7 gr., în valoare de 6.250 lei, un telefon mobil de model „Nokia 2610C”, în valoare de 1.000 lei, iar în total bunuri materiale a lui Jmurco D. în sumă de 7.800 lei, cauzîndu-i părții vătămate prejudiciu în proporții considerabile, după care au părăsit locul săvîrșirii infracțiunii.

Prin urmare, instanța de apel a statuat că, prima instanță contrar prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, incorect a individualizat pedepsele stabilite inculpaților și nejustificat a concluzionat despre posibilitatea corectării și reeducării acestora fără izolarea de societate, stabilindu-le suspendarea executării pedepsei.

Totodată, ținînd cont de cele expuse mai sus și de faptul, că inculpații au comis o infracțiune care în temeiul art.16 alin. (4) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor grave, săvîrșită cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, ambii fiind în stare de ebrietate, instanța de apel a conchis că, corectarea inculpaților și prevenirea săvîrșirii de către ei a altor infracțiuni poate fi atinsă doar în cazul aplicării față de aceștia a pedepsei sub formă de închisoare.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 *Inculpatul Catana D.*, în care a invocat că, a fost condamnat pe nedrept, fără a se lua în considerație faptul declarării de către partea vătămată că nu a fost bătut de către el, deoarece nu se afla în apartament la acel moment și a restituit prejudiciul cauzat, regretă de cele întîmplate și intenționează să-și creeze o familie și să ducă un mod de viață exemplar.

6.2 *Avocatul Revenco E.*, în numele inculpatului *Catana D.*, prin care a solicitat casarea acesteia în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală cu menținerea sentinței.

În susținerea poziției sale a invocat că:

- instanța de apel incorect a recalificat acțiunile inculpatului *Catana D.* de la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, deoarece nu au fost prezentate probe ce ar dovedi că inculpatul *Catana D.* i-a aplicat careva lovituri părții vătămate. Mai mult ca atît, partea vătămată, martorul, *Țîmbaliuc O.* și inculpatul *Fanari D.* au declarat că ultimul a aplicat loviturile;

- consideră că prima instanță corect i-a stabilit pedeapsă în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal inculpatului *Catana D.*, deoarece el a sustras geanta și banii

fără ca să fie observat de către partea vătămată și inculpatul Fanari D., iar prejudiciul cauzat ulterior l-a restituit anume inculpatul Catana D..

6.3 *Inculpatul Fanari D. și avocatul său, Negru Veaceslav, care au solicitat casarea în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, cu menținerea sentinței.*

În susținerea poziției au invocat că:

- în acțiunile inculpatului Fanari D. nu se conțin elementele infracțiunii de tâlhărie, deoarece nu a atacat partea vătămată și acțiunile acestuia nu au fost însoțite de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei;

- inculpații nu a avut un scop comun de sustragere a bunurilor ce aparțin părții vătămate și au sustras bunuri de la ultimul, separat, fără a vedea fiecare din ei ce a sustras celălalt;

- inculpatul Fanari D. i-a aplicat părții vătămate leziuni corporale în rezultatul unui conflict avut anterior și la acel moment nu a avut scopul sustragerii cărorva bunuri;

- leziunile corporale aplicate părții vătămate au fost apreciate ca ușoare cu o dereglare de scurtă durată a sănătății și instanța de apel a neglijat Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 51 din 20.06.2013 Cu privire la aplicarea semnului calificativ al art. 188 alin. (1) Cod penal – tâlhăria însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, potrivit căreia se înțelege acea violență prin care s-au provocat vătămări corporale de grad mediu sau grave, iar în cazul în care vătămarile corporale sunt ușoare, asemenea violență nu se consideră periculoasă pentru viață și sănătate, și urmează a fi calificate ca jaf;

- nu și-a găsit confirmarea „atacul”, deoarece partea vătămată a fost o perioadă îndelungată în compania inculpaților în apartamentul său, la invitația lui, fiind vecini, în relații de prietenie, împreună au servit băuturi spirtoase, iar însuși conflictul a apărut ulterior, pe fundalul unui conflict mai vechi;

- inculpatul Catana D. nu i-a aplicat părții vătămate careva lovituri și în general nu a aplicat careva violență, iar partea vătămată a dat declarații care nu au redat realitatea celor întâmplate;

- careva martori oculari la cele întâmplate nu au fost, martorii Orlei V. și Jmurco R., au relatat despre cele aflate din cuvintele părții vătămate, iar celelalte probe nu dovedesc direct faptul săvârșirii infracțiunii imputate;

- consideră corectă hotărârea primei instanțe, privind calificarea acțiunilor inculpatului Fanari D. ca jaf și individualizarea pedepsei aplicate acestuia.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 07 aprilie 2015, s-au resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 noiembrie 2014.

7.1 În motivarea soluției instanța de recurs a menționat că, din conținutul apelurilor declarate de către procuror împotriva hotărârii primei instanțe a rezultat că aceștia au contestat-o, nefiind de acord cu reîncadrarea acțiunilor inculpaților Catana D. și Fanari D. din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal precum au fost învinuiți, în cele ale art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și respectiv art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal considerînd că inculpații au comis infracțiunea de tîlhărie, fapt confirmat prin cumulul de probe administrate în prezenta cauză.

Prin urmare, în opinia Colegiului, instanța de apel examinînd apelurile declarate de procurori, cercetînd suplimentar probele administrate la prezenta cauză cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, apreciindu-le just în corespundere cu cerințele art. 101 al aceluiași Cod corect a concluzionat că învinuirea înaintată inculpaților în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și-a găsit confirmarea, iar prima instanță eronat a apreciat împrejurările de fapt și în consecință greșit a încadrat în drept acțiunile inculpaților.

Totodată, Colegiul a relevat considerentele doctrinale care specifică că, infracțiunea de tîlhărie constă în atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. *Victimă* a infracțiunii de tîlhărie este persoana agresată.

Latura obiectivă a tîlhăriei constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din următoarele două acțiuni: 1) acțiunea principală, care se exprimă în sustragere; 2) acțiunea adiacentă, care constă din atacul săvîrșit asupra unei persoane, însoțit în mod alternativ de: a) violența periculoasă sau sănătatea persoanei agresate; b) amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

În continuare, teoria penală relevă că, componenta indispensabilă a acțiunii adiacente este atacul asupra unei persoane. Prin atac se înțelege acțiunea agresivă a făptuitorului, surprinzătoare pentru victimă, care este însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Reieșind din declarațiile părții vătămate, Jmurco D. (f. d. 155-159 v. 2), acesta se afla la domiciliul său și consuma băuturi spirtoase cu inculpații, stînd la masă a fost lovit după cap și a căzut jos, a fost lovit de nenumărate ori, îndeosebi de către inculpatul Fanari D., după care i-au fost sustrate bunuri cu valoare considerabilă. În asemenea împrejurări instanța de recurs a constatat că, partea vătămată a fost agresată, fiind săvîrșit asupra acesteia atacul cu scopul de a-i fi sustrate bunurile.

Prin urmare, instanța de recurs a considerat neîntemeiate alegațiile recurenților precum că, nu sunt probe directe ce ar dovedi săvîrșirea tîlhăriei, iar martorii Orlei V. și Jmurco R., nu au fost oculari. Declarațiile părții vătămate

coroborează cu declarațiile acestor martori care au venit la fața locului după săvârșirea infracțiunii fiind somate de către victimă și au redat despre cele întâmplate descriind împrejurările reale depistate și descrise de către partea vătămată, declarațiile fiind consecvente pe tot parcursul procesului penal și care nu trezesc careva dubii.

Colegiul, rezultând din procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.06.2012 și fototabela (f. d. 8-9 v. 1); procesul-verbal de examinare corporală din 27.06.2012 și fototabela (f. d. 22-25 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 522 din 29.06.2012, a constatat că, părții vătămate i-au fost aplicate multiple lovituri și la care s-au depistat comotie cerebrală, multiple echimoze și excoriații a feții, membrilor și cutiei toracice, hemarogie la ochiul stîng, edem a țesuturilor moi a feții. Leziunile au fost produse prin acțiuni de nenumărate ori (minim de 43 ori), iar echimozele în formă de semilună depistate pe membrele superioare și pe cutia toracică sunt urme a aplicării loviturilor cu mașina manuală de conservat ce are una din suprafețe rotunde. Deci, cu toate că leziunile corporale depistate la partea vătămată au fost apreciate ca ușoare, Colegiul penal luînd în considerație intensitatea loviturilor aplicate victimei, localizarea lor, obiectul loviturilor, metoda de operare, în cumul au constituit un pericol real pentru viața și sănătatea părții vătămate și apreciază acțiunile inculpaților, la săvârșirea atacului asupra părții vătămate, ca violență periculoasă pentru viața și sănătatea părții vătămate, mai ales că în cadrul ședinței în prima instanță (mai mult de un an de la săvârșirea infracțiunii) aceasta a declarat că, încă resimte consecințele aceluia atac și are dureri de cap, ceea ce nu a avut anterior.

Cu privire la argumentele recurenților precum că inculpatul Catana D. nu a aplicat careva lovituri sau violență, Colegiul a considerat că nu au nici o relevanță în speță, deoarece chiar și în cazul cînd acțiunile violente au fost aplicate doar de către inculpatul Fanari D., iar inculpatul Catana D. asistîndu-l, fără a-i opune careva impedimente esențiale ultimului, conștientizînd caracterul ilicit al acțiunilor primului și anume că atacul asupra părții vătămate îi va facilita realizarea scopului acțiunii principale a laturii obiective a tâlhăriei și anume sustragerea bunurilor, și că poate fi observat de victimă cînd îi sustrage bunurile, și-a realizat scopul cupidant și a sustras geanta sportivă cu bani, în urma atacului săvîrșit asupra victimei.

La fel, în viziunea Colegiului, argumentul precum că confirmarea atacului se exclude din motiv că inculpații sunt în relații de vecinătate și prietenie cu partea vătămată, care i-a invitat pentru a servi băuturi spirtoase, nu are nici o importanță în cazul dat, deoarece intenția săvîrșirii sustragerii bunurilor de la partea vătămată, profitînd de starea de ebrietate a ultimei, rezultă că a apărut nemijlocit, în prezența scopului de cupiditate.

Instanța de recurs a considerat elocvent și acel fapt că, realizând atacul asupra victimei, care a încercat să opună rezistență, precum au indicat și inculpații în declarațiile sale, a fost folosit de către inculpați un obiect în calitate de armă și anume, o mașina manuală de conservat (fototabela f.d. 60 v. 1), cu care i-au cauzat victimei vătămări periculoase pentru viață și sănătate, sub formă de multiple echimoze (fototabelă f. d. 23-25 v. 1), aceste împrejurări reprezentând și agravanta infracțiunii de tâlhărie prevăzută de lit. e) alin. (2) art. 188 Cod penal. Or, în cazul prezenței unei astfel de agravante, Colegiului penal, a respins ca nefondate argumentele recurențelor privind corectitudinea calificării acțiunilor inculpatului Fanari D. în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal și respectiv a inculpatului Catana D. în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece în latura obiectivă a componentelor de infracțiuni menționate, nu este prevăzut calificativul „*alte obiecte folosite în calitate de armă*”, ceea ce a demonstrat suplimentar ca fiind juste concluziile instanței de apel, privind aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt de către prima instanță, ce a dus la o încadrare juridică greșită a acțiunilor inculpaților.

Instanța de recurs a considerat că, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de toate împrejurările săvârșirii infracțiunii și de personalitatea inculpaților, stabilindu-le pe bună dreptate, pedepsele respective, mai ales că tâlhăria este considerată cea mai periculoasă infracțiune săvârșită prin sustragere și una dintre cele mai periculoase infracțiuni, în genere.

8. La 29 aprilie 2015, partea vătămată Jmurco Denis a declarat recurs ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de apel Bălți din 12 noiembrie 2014, prin care solicită casarea acesteia în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, cu menținerea sentinței.

În susținerea poziției sale a invocat că, în ședințele de judecată nu au fost prezentate probe ce ar demonstra că Catana Denis i-a aplicat careva lovituri. Mai mult ca atât, a declarat că loviturile au fost aplicate de Fanari Dorin și nu de Catana Denis, nu a depus careva plângeri sau pretenții față de Catana Denis, pentru aplicarea loviturilor încriminate de partea acuzării. A mai menționat că instanța de fond corect i-a stabilit pedeapsa lui Catana Denis pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.2) lit. d.) Cod penal, deoarece ultimul doar a sustras geanta și banii, fapt care nu a fost observat nici de le și nici de inculpatul Fanari Dorin, iar prejudiciul i-a fost reparat integral de către Catana Denis.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva decizie instanței de apel, în camera de consiliu, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind declarat peste termen din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.*

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Prevederile legale cu privire la termenul de recurs au un caracter imperativ, deoarece recursul declarat după expirarea termenului se consideră tardiv și nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual, dat fiind faptul că legea procesual-penală nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Potrivit dispozițiilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Unul dintre scopurile legii procesual penale este asigurarea egalității pentru toate părțile interesate în procesul penal, însă acest deziderat impune disciplinarea activității procesuale, inclusiv și prin stabilirea unor termene peremptorii.

În acest sens art. 230 al. (2) Cod de procedură penală impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Astfel, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Din materialele dosarului se constată că, la 12 noiembrie 2014 instanța de apel a pronunțat în ședința de judecată dispozitivul deciziei, la 17 decembrie 2014, s-a pronunțat decizia motivată.

Colegiul reține că, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, cauza a fost examinată în lipsa părții vătămate Jmurco Denis, ultimul conform avizurilor de recepție a citației a fost înștiințat legal de nenumărate ori despre examinarea cauzei, neprezentându-se la ședințele de judecată, constaîndu-se, ulterior că este plecat din țară potrivit sistemului de căutare „ACCES” (f. d. 250, V. II), iar potrivit deciziei protocolare din 17 septembrie 2014 a fost ordonată aducerea silită în ședința instanței de apel a părții vătămate Jmurcu Denis (f.d.255, V.II), în rezultatul căreia, potrivit materialelor acumulate s-a constatat repetat că acesta era plecat peste hotarele RM (f.d.257-259, V.II). Prin urmare, în ședința de judecată din 15 octombrie 2014 s-a dispus examinarea cauzei în lipsa părții vătămate Jmurco Denis, fiind întreprinse toate măsurile pentru asigurarea prezenței acestuia în ședința de judecată.

După cum s-a menționat mai sus, decizia motivată din 12 noiembrie 2014 a fost pronunțată la 17 decembrie 2014, iar potrivit art. 338 alin. (4) Cod de procedură penală, copia de pe hotărîrea motivată se înmînează participanților

prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărîrea motivată.

Instanța de apel a respectat prevederile citate, expediind la 23 decembrie 2014 cu numărul de ieșire 26660, copia de pe decizia motivată în adresa părții vătămate Jmurco Denis (f. d. 289, Vol. II).

Reieșind din prevederile legale enunțate mai sus, termenul de declarare a recursului ordinar de către partea vătămată Jmurco Denis a expirat la 26 ianuarie 2015, însă potrivit materialelor dosarului inculpatul a depus recursul ordinar împotriva deciziei instanței de apel la 29 aprilie 2015, cu numărul de intrare 1054, fapt confirmat prin ștampila Curții Supreme de Justiție aplicată pe suportul de hîrtie a recursului (f. d. 56, Vol. III)

În conformitate cu prevederile legale și ținînd cont de circumstanțele de fapt stabilite Colegiul penal consideră că recursul ordinar declarat de partea vătămată Jmurco Denis este inadmisibil, ca fiind depus peste termenul legal prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, după expirarea a 30 zile de la data pronunțării deciziei.

10. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Jmurco Denis împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui Catana Denis, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 10 iulie 2015.

Președinte:

Liliana Catan

Judecători:

Vladimir Timofti

Petru Moraru